

Written by

Monday, 25 August 2008 11:54 -

கட்டத் தூநடைவில் ஆட்டம் உள்ளுச்சலில்
சோடித் தூவதைத் ததைனபைப் பரிசு சிலகைகள் படேல்
தைனவைனாம் அன்பாக்கிள் தைனவையைம் இராந் தனர் !
உணவூ மாடிந் ததூல் , உடையவள் கணவனாக காக
களிமில் கழுத் தின் ஓளிரிகர் தைளிராம் ,
சூண் ணமாம் பாக காத் தூளாம் , கமழும்
வண் ணம் மடித் தூ மலர் கக்கை ஏந் தினாள் .
தைனவைன் அதனாமை மணிவிளக் கதெதிரில்
மாணிக் கத் தலை வதைத் ததைப்போல் உதடூ
சிவக் கச் சிவக் கத் தின் றாக்கிளோண் பிராந் தான் .
ஆயினாம் அவன் உளம் அல்லவிற் கிடந் ததூ.

"கடேட்டான் நண்பன் ; சீட்டூநாட்டின் நி
நீட்டினனே தொக்கை! நீட்டினான் கம்பி;
எண் ணைற் றமைப்பதூ வணைப்பரிசு காசாகள்
மண் ணா யினென் கண் ணை" என் றான் .
தலவைன் இதனசைச் சாற் றி மாடிக் காமான்
ஏகாலி அவர் எதிரில் வந் தூ
கட்ட என் றூ கழுறினான் ; அழுதான் .
உழுதைத் தூச் சிவந் ததன் உள் ளங் ககைள்
மாழுக க அவனதூ மாகத் தலை மற்றைத் தன.
மலறைகர் மார் பில் அலறைகர் கண் ணீ ர
அராவிப்போல் இழிந் ததூ. "துரிவி அழுது
துரிவி" என் றூ சுபெப்பினான் தலவைன் .
"நைற் றிரண் டாப்படி நைல் சிதை யாமல்
ஆற் றில் வளைத் தூக் காற் றில் உலர் த் திப்
படெப்பி படேட்டூக் கட்டி வதைத் தனே .
பட்டா ஸத் தார் சட்டயைம் கட்டயைம்
உடன் இராந் தன; விபிந் ததூ பார் த் தனே .
உடல் நடங்கிற் றை! ஓன் றாம் இல் லை"
என் றூ கட்டினான் ஏழை ஏகாலி.

அலுலல் மலிந் த அவ் விடத் தில் ,
வீட்டின் உட்பாறத் தூ விளநைத் த தான்
இனிய யாழிச்சை கனிச் சாறா போலத்
தலவைன் தலவையிதைத் தழூவ லாயிற் றூ.

"நம் அராம் பினை ணாம் நல் லியைம் உள் ளே
காம் மா ளமிட்டம் கிளாள் ளயையோ" என் றூ
தலவைன் கடேட்டான் . தலவைவி "ஆம்" என் றூ
விச்சையாய் எழுந் தூ வீட்டினாட் சனெந் றே
இச்சையில் மீழ் கிய இராப்பினை களையைம்
வராந் தப் பசே வண் தமிழ் இச்சையை
அராந் தூ திராக க ஆணை போட்டாள் .

Written by

Monday, 25 August 2008 11:54 -

தலைவன் பால் வந்தா தலைவி காந் தினாள்.
மகளொடை வீ ண்ண வாசிது திராந் த
நாலாவதா வீ ட் டா நல் லி எழாந் தா
கட்டத் தாத் தலைவர் களொல்லவன அடறை தாள்.
"என் ன சதே?" என் றான் தலைவன்.
நல் லி ஓர் பாதாமன நவில லாற் றாள்.

"கடலின் அலகைள் தளொடர் வதா போல
மக்கள் சந்தகை கா வந்தாசரே ந் தார் கள்.
ஆடவர் பற் பலர் அழகாப் போட்டி
போடாவார் போலப் பாகாந் தனர் அங்கே!
என் விழி அங்களொரா பளான் மலர் நாக கி
விரநை ததா; பின் அதா மீ எ வில் லடை.
பின் னர் அவன் விழி என் னகை களொன் றதா;
என் னாளம் அவனாளாம் இரண்டாம் பின் னின்;
நானாம் அவனாம் தனோம் சாவயையாம்
ஆனாம் இவகைள் அகத் தில் நாரே ந் தவனை.

மறநாள் நிலவா வந்ததா கண் டா
நல் லிக் காக நான் தரோக் காற்டில்
காத் திராந் தனே; அக் காளை வந்தான்.
தனோள் வீ ட் டின் என் தரிவிலி என் றான்.
நான் கா - எனாம் மெரோழியன நான் மாடிக் காமான்
நீ யா என் றா நிடெந் தாளே தளொட்டாப்
பயிலாவ தானான் பதட் டன்; என் றன்
உயிரில் தன் உயிர் உராக் கிச் சரே ததா
மறநை தான்" என் றா மங்கன என் னிடம்
அறநை தாள். உம் மிடம் அவள் இதகை கட்டிற
நாணினாள். ஆதலால் நான் இதகை கட்டின்னே
என் றா நல் லி இயம் பாம் போதே
இன் னலிற் கிடந் த இராவர் உள் எமாம்
கன் னலின் சாற் றாக் கடலில் மரிழ் கினா.

"நல் லியடே நல் லியடே! நம் பணை உன் னிடம்
சளொல் லியதா இதாவா? நல் லதா நல் லதா,
பணை பறே ற் பரோதா பரோமன பறே ற்றோம்.
வண் னை மனை வளர் வளர், எம்
வாழ் வாக் கா உரிய வண் மன பறே ற்றோம்;
எழ் ந் ரம் பாக்கிள் யாழ் போல் அவள் வாய்
இன் னான் இடத் தில் என் அன் பணை றா
சளொன் னதால் இன் பம் சுழப் பறே ற்றோம்.
என் மகள் உள் எத் தில் இராக் காம் தட்டினின்
பளான் னடி தனில் எம் பளாராளலெல் லாம் வதை தாம்,
இரந் தாம் பணை ண்ண ஏற் றாக் காடித் தனம்
பாரிந் திசச் சயெ வாம் பாரோ" என் றாரதை தான்.

Written by

Monday, 25 August 2008 11:54 -

தலவை சாற் றவாள் தலவை ணிடத் தில் .
"மலபைரேற் சாமந் தனன் வயிற் றில் பிறந் தபணை
நல் லி யிடத் திற் சொன் னாள் . இதனசை
சொல் லாம் பரோதில் என் சலை வியின் சொற் கள்
மால் லவை வீ சினவோ! மாத் தாப் பற் கள்
நிலா வீ சினவோ! நீ ல விழிகள்
உலவா மீ ன பரோல் ஓளி வீ சினவோ!
நான் கடே காம் பறேஷ பறெ றிலனே " என் றா
மகள் தன் மணாள் னகை கா றித் ததில்
இவர் கட் கா இத் தனதை இன் பம் வந் ததே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt216>